

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 40/2025 van 2 juni 2025

Betreft: advies met betrekking tot een wetsvoorstel betreffende de toegang tot het bevolkingsregister met het oog op erfrechtelijke genealogie (DOC 56 0286/001) (CO-A-2025-030)

Trefwoorden: bevolkingsregister - wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters - erfrechtelijke genealogie - vacante of erfloze nalatenschappen – voorrang voor opzoekingen in het Rijksregister en in de databank voor de akten van burgerlijke stand – kwalificatie in de wet van de verwerkingsverantwoordelijke irrelevant

Vertaling

Inleiding

Dit advies heeft betrekking op een wetsvoorstel inzake de toegang tot bevolkingsregisters met het oog op erfrechtelijke genealogie. Er wordt voorgesteld dat personen die door een notaris of advocaat zijn gemachtigd, toegang krijgen tot de bevolkingsregisters om nog in leven zijnde erfgenamen te zoeken van personen die zijn overleden en van wie de nalatenschap kennelijk vacant is, indien een zoekopdracht in het Rijksregister geen resultaat heeft opgeleverd.

Na te hebben aanbevolen om de noodzaak van deze toegang tot de bevolkingsregisters nader te onderzoeken en om te zorgen voor de naleving van het legaliteitsbeginsel van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, stelt de Autoriteit een lijst op van punten waarop het wetsvoorstel volgens haar moet worden verbeterd om zowel de voorspelbaarheid als de evenredigheid van de geregelde gegevensverwerking te waarborgen. De Autoriteit beveelt ook aan om aanvullende bepalingen vast te stellen om de rechten en vrijheden van de betrokkenen te waarborgen (toezicht op de kwaliteit van opzoekingen die worden verricht met het oog op erfrechtelijke genealogie, transparantie van de geraadpleegde gegevens, enz.).

Voor de volledige lijst van opmerkingen wordt verwezen naar het dispositief.

Voor normatieve teksten die uitgaan van de federale overheid, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zijn de adviezen in principe zowel in het Nederlands als in het Frans beschikbaar op de website van de Autoriteit. De 'Originele versie' is de versie die collegiaal gevalideerd werd.

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"),

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Peter De Roover, voorzitter van het Federaal Parlement, ontvangen op 9 april 2025;

Gelet op de aanvullende informatie die op 23 april 2025 werd opgevraagd en op 14 mei 2025 werd ontvangen;

Brengt op 2 juni 2025 het volgende advies uit:

I. Onderwerp en context van de aanvraag

1. De voorzitter van het Federaal Parlement vraagt de Autoriteit om advies over een wetsvoorstel betreffende de toegang tot het bevolkingsregister met het oog op erfrechtelijke genealogie (hierna "het wetsvoorstel").
2. Dit wetsvoorstel wijzigt de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten, zodat erfrechtelijk genealogen toegang krijgen tot gegevens in de bevolkingsregisters die minder dan 120 jaar oud zijn. Zoals blijkt uit de toelichting bij het wetsvoorstel, zullen erfrechtelijk genealogen worden gemandateerd door notarissen, curatoren of voorlopige beheerders die belast zijn met het beheer van nalatenschappen.
3. Het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende het verkrijgen van informatie uit de bevolkingsregisters en uit het vreemdelingenregister (hierna het KB van 16 juli 1992) regelt reeds de toegang tot de bevolkingsregisters voor genealogen. Artikel 3 bepaalt dat de afgifte, voor genealogische doeleinden, van uittreksels of getuigschriften uit de registers die minder dan 120 jaar geleden zijn afgesloten, is toegelaten met schriftelijke toestemming van de betrokken persoon, tenzij deze is overleden of niet meer gezond van geest is, in welk geval de toestemming wordt gegeven door een afstammeling in de eerste graad¹. Bij gebrek aan een dergelijke afstammeling is het aan het college van burgemeester en schepenen om al dan niet toestemming te verlenen voor de afgifte van uittreksels of getuigschriften. Artikel 10bis van dit KB bepaalt dat deze verzoeken om toegang moeten worden gericht aan het gemeentebestuur of het college van burgemeester en schepenen door middel van een gemotiveerd verzoekschrift waarin de verzoeker zich ertoe verbindt de informatie uitsluitend voor genealogische doeleinden te gebruiken met vermelding van de eventuele publicaties waarvoor deze gegevens zullen worden aangewend. Artikel 10ter heeft specifiek betrekking op verzoeken om toegang tot afgesloten registers² met het oog op erfrechtelijke genealogie. Het bepaalt dat een gemotiveerd verzoekschrift daartoe moet worden gericht aan de ambtenaar van de burgerlijke stand door "de instantie die door de wet belast is met de wettelijke opdracht waarvoor het erfrechtelijk genealogisch onderzoek noodzakelijk is, dan wel door diens verwerker, mits deze een duidelijk en welomschreven bijzondere lastgeving toevoegt aan het verzoekschrift". Dit verzoekschrift moet ook "de toepasselijke wetgeving waaruit de wettelijke opdracht en de daarvoor noodzakelijke gegevens

¹ Ook is bepaald: "Indien de aanvrager het adres niet kent van de persoon die de toestemming dient te geven, kan een brief gericht worden aan de persoon waarvan de toestemming vereist is bij de aanvraag gericht om deze te verkrijgen. De gemeente zendt dan deze brief door aan de bestemming, die vervolgens zelf beslist al dan niet in te gaan op het verzoek van de aanvrager. Het adres van de bestemming wordt door de gemeente niet medegedeeld aan de aanvrager."

² Uit het verslag aan de Koning van het Koninklijk Besluit van 5 januari 2014 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 16 juli 1992 betreffende het verkrijgen van informatie uit de bevolkingsregisters en uit het vreemdelingenregister blijkt dat het begrip "afgesloten registers" verwijst naar de "papieren" bevolkingsregisters die tot 1992 werden gehouden en die bij elke tienjaarlijkse volkstelling werden afgesloten. Sinds 1992 zijn de bevolkingsregisters geautomatiseerd en worden ze continu bijgewerkt zonder te worden afgesloten.

blijken, alsook de essentiële elementen van de gegevensverwerking" vermelden, evenals aantonen "dat het bekomen van de gegevens niet mogelijk was via het Rijksregister". De ambtenaar van de burgerlijke stand kan ook toestaan "dat de aanvrager zelf de fysieke registers kan raadplegen. In voorkomend geval dient de raadpleging plaats te vinden onder toezicht en verantwoordelijkheid van de ambtenaar van burgerlijke stand of diens afgevaardigde."

II. Onderzoek

A. Voorafgaande opmerkingen over het wettelijk kader voor het bijhouden en gebruiken van bevolkingsregisters en over de noodzaak van toegang tot bevolkingsregisters met het oog op erfrechtelijke genealogie, gezien de andere reeds beschikbare informatiebronnen.

4. De keuze van de auteurs van het wetsvoorstel om in de bovengenoemde wet van 19 juli 1991 toegang tot de bevolkingsregisters met het oog op erfrechtelijke genealogie op te nemen, roept twee voorafgaande opmerkingen op. Een derde opmerking vooraf betreft de noodzaak van toegang tot het bevolkingsregister in de gevallen waarop het wetsvoorstel betrekking heeft.
5. Ten eerste moet worden vastgesteld dat de **bovengenoemde wet van 19 juli 1991 momenteel tekortkomingen vertoont met betrekking tot de kwaliteitscriteria voor wetten** die de verwerking van persoonsgegevens regelen. De afgelopen jaren heeft het legaliteitsbeginsel, dat is vastgelegd in artikel 22 van de Grondwet, aan betekenis gewonnen³. Naast de categorieën van betrokkenen van wie de gegevens in de bevolkingsregisters zijn opgenomen, zijn het doel of de doeleinden van het bijhouden van de bevolkingsregisters, de categorieën gegevens die daarin zijn opgenomen, de maximale bewaartermijn van deze gegevens en de categorieën van ontvangers van deze gegevens (gebruikers van de registers) essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens die door de wetgever in formele zin moeten worden bepaald, zoals blijkt uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de rechtspraak van de Raad van State. Het Grondwettelijk Hof wijst er immers op dat een delegatie aan de Koning "niet in strijd (is) met het legaliteitsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd."⁴

³ Zie in dezelfde zin advies 67/990/2 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State van 22 maart 2021 over een wetsvoorstel 'houdende boek 2, titel 3, "Relatievermogensrecht" en boek 4 "Nalatenschappen, schenkingen en testamenten" van het Burgerlijk Wetboek'.

⁴ Zie met name advies nr. 68.936/AG van de Raad van State van 7 april 2021, over een voorontwerp van wet betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie, punten 101 e.v. en advies nr. 73.507/2 van de Raad van State van 5 juni 2023 over een voorontwerp van decreet van de Franse Gemeenschap 'relatif à la numérisation et à

6. Zonder daarbij uitpuittend te willen zijn, merkt de Autoriteit op dat het doel of de doeleinden van het bijhouden van bevolkingsregisters en het gebruik van de daarin opgenomen gegevens niet uit deze wet blijken. Hetzelfde geldt voor de categorieën van personen die toegang kunnen vragen tot de bevolkingsregisters en voor de bewaartermijn van deze gegevens. Wat betreft de categorieën van persoonsgegevens die in deze registers zijn opgenomen, worden sommige vrij vaag⁵ omschreven in deze wet, die ter zake bovendien te ruime bevoegdheden aan de Koning toekent ten aanzien van het legaliteitsbeginsel, aangezien de Koning de bevoegdheid krijgt om te bepalen welke persoonsgegevens in de bevolkingsregisters moeten worden geregistreerd, terwijl deze bevoegdheid bij de wetgever berust.
7. Daarom wordt de wetgever aanbevolen om werkzaamheden te starten om deze wet van 1991 in overeenstemming te brengen met de wetgeving. In dit kader is bijzondere aandacht voor de voorspelbaarheid van de gegevensverwerking geboden, aangezien de bovengenoemde essentiële elementen zodanig moeten worden bepaald dat de betrokkenen een duidelijk beeld krijgen van de verwerkingen die kunnen worden uitgevoerd met hun gegevens die zijn opgenomen in de bevolkingsregisters. Voorbeelden:
- de doeleinden van het bijhouden van bevolkingsregisters moeten de concrete redenen beschrijven waarom de daarin opgenomen gegevens worden geregistreerd en voor bepaalde categorieën van personen toegankelijk kunnen worden gemaakt;
 - het is ook belangrijk dat de categorieën van gegevens die in deze registers worden opgenomen bij wet met een minimum aan nauwkeurigheid worden vastgesteld, aangezien de essentiële beleidskeuzes op dit gebied door de wetgever moeten worden gemaakt en niet door de regelgevende instantie.
8. Ten tweede moet, zoals de Raad van State in zijn advies over het wetsvoorstel⁶ opmerkt, **de normatieve regeling van de mededeling van gegevens uit de bevolkingsregisters aan (erfrechtelijke) genealogen worden teruggebracht naar het niveau van de wet, waardoor het bestaande wettelijke kader volledig moet worden aangepast**. De overbodige wettelijke toegangsrechten die momenteel aan erfrechtelijk genealogen worden verleend, moeten worden geschrapt en in het wetsontwerp moeten waarborgen worden opgenomen voor de rechten en

l'opérationnalisation des procédures de maintien exceptionnel applicables durant le parcours de l'élève dans le tronc commun' (vrij vertaald: 'betreffende de digitalisering en operationalisering van de uitzonderlijke procedures die van toepassing zijn tijdens het traject van de leerling in het gemeenschappelijk basisprogramma'), punt 1 van de tweede algemene opmerking en de aangehaalde referenties of GwH, 22 september 2022, 110/2022, B 11.2.

⁵ Zie bijvoorbeeld artikel 2 van die wet dat betrekking heeft op "informatiegegevens die noodzakelijk zijn voor de verbinding met andere bestanden van het gemeentebestuur of van de centrale administratie" of "informatiegegevens over de administratieve toestand van vreemdelingen die een asielaanvraag hebben ingediend".

⁶ Advies nr. 77.616/2 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State van 29 april 2025 over het wetsvoorstel, algemene opmerking.

vrijheden van burgers die momenteel zijn vastgelegd in de koninklijke besluiten tot uitvoering van de bovengenoemde wet van 19 juli 1991 (met name bijvoorbeeld het feit dat raadpleging van het Rijksregister altijd voorrang moet krijgen op raadpleging van de bevolkingsregisters, het verbod op verdere verwerking voor andere doeleinden van gegevens die voor erfrechtelijke genealogie zijn verzameld, de organisatie van de regeling waarbij burgers bezwaar kunnen maken tegen het beschikbaar stellen van hun gegevens aan bepaalde derden, enz.).

9. Ten derde merkt de Autoriteit op dat sinds 2018 bij de FOD Justitie een databank voor de akten van burgerlijke stand (DABS) is opgezet. In deze databank worden alle akten van burgerlijke stand in gedigitaliseerde vorm geregistreerd, evenals de gedigitaliseerde kopieën van akten van burgerlijke stand die vóór de invoering van deze databank zijn opgesteld. Toegang hebben magistraten en genealogen, zoals blijkt uit artikel 78 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 6 van het KB van 17 maart 2021⁷.

10. Aangezien akten van burgerlijke stand a priori relevanter zijn dan bevolkingsregisters voor het vaststellen van de erfopvolging gezien de informatie die zij bevatten over de persoonlijke toestand van personen⁸, en geautomatiseerde opzoeken naar specifieke personen in deze databank onbeperkt kan worden uitgevoerd op basis van de plaats van opstelling van de akte van de burgerlijke stand, vraagt de Autoriteit zich af of het nodig is om toegang tot de bevolkingsregisters toe te staan voor erfrechtelijk genealogisch onderzoek in gevallen waarin het onderzoek naar de erfopvolging het gevolg is van de aanstelling door magistraten van curatoren of beheerders van vacante nalatenschappen (aangezien magistraten toegang hebben tot deze DABS). In gevallen waarin bepaalde categorieën van opdrachtgevers van erfrechtelijke genealogen waarop het wetsvoorstel betrekking heeft, geen toegang hebben tot deze DABS, begrijpt de Autoriteit dat de eis van voorafgaande toestemming van de betrokkene voor de mededeling van zijn gegevens aan de erfrechtelijk genealogen een belemmering kan vormen voor de identificatie van de erfgena(a)m(en) van een vacante nalatenschap. **De Autoriteit beveelt de auteurs van het wetsvoorstel dan ook aan om de noodzaak van toegang tot bevolkingsregisters voor erfrechtelijk genealogen nader te onderzoeken** in het licht van deze elementen. Het is raadzaam om de voorafgaande toelichting van het wetsvoorstel hierover aan te vullen en, in voorkomend geval, te voorzien dat in gevallen waarin de magistraat (of andere categorieën van opdrachtgevers) toegang heeft tot de DABS, niet alleen voorrang moet worden

⁷ KB van 17 maart 2021 over de genealogische opzoeken in de akten van de burgerlijke stand en tot verlening van de toegang tot de DABS aan het Algemeen Rijksarchief en Rijksarchief in de Provinciën.

⁸ Artikel 6 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt namelijk dat de burgerlijke stand als voornaamste doelstellingen heeft: de rechtsfeiten en rechtshandelingen vaststellen die de staat van een persoon bepalen of wijzigen, de rechtszekerheid inzake de staat van de persoon garanderen, en het bewijs van de staat van de persoon verzekeren, door middel van de akten van de burgerlijke stand, en dit bewijs zorgvuldig bewaren. De staat van een persoon wordt hierin gedefinieerd als "het geheel van bepaalde hoedanigheden van een persoon die zijn rechtspositie in de familie en in de maatschappij bepalen en die hem onderscheiden van de andere personen wat het bezit en de uitoefening van bepaalde rechten betreft."

gegeven aan opzoeken in het Rijksregister⁹, maar ook aan opzoeken in de DABS (in gevallen waarin de opdrachtgever van de genealoog over een dergelijke toegang beschikt).

B. Analyse van de modaliteiten en voorwaarden voor toegang tot bevolkingsregisters door erfrechtelijk genealogen zoals voorzien in het wetsvoorstel

a. Doel van de toegang tot de bevolkingsregisters

11. De toegang tot de bevolkingsregisters wordt door het wetsontwerp geregeld met het oog op "erfrechtelijke genealogie". Artikel 8/1 verwijst expliciet naar dit doel van "erfrechtelijke genealogie" en artikel 8/3 bepaalt dat het gaat om "het opzoeken van gegevens van erfgerechtigden". De toelichting bij het wetsvoorstel verduidelijkt dat het gaat om genealogische opzoeken naar een overleden persoon om na te gaan of er nog erfgenamen in leven zijn, en dat de opzoeken in opdracht van notarissen, curatoren en voorlopige beheerders van vacante nalatenschappen worden uitgevoerd.
12. Om de voorspelbaarheid van het wetsvoorstel te verbeteren, **beveelt de Autoriteit enerzijds aan dat het begrip "erfrechtelijke genealogie" in artikel 8/1 wordt verduidelijkt** door te verwijzen naar artikel 8/3, § 1, waarin wordt gepreciseerd dat het gaat om "gegevens opzoeken van mogelijke erfgerechtigden", en anderzijds dat, om dit begrip beter te kaderen en de opzoeken in dit kader te beperken overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel, **artikel 8/3, § 1, moet worden aangepast om te verwijzen naar het onderzoek naar gegevens die het mogelijk maken om eventuele erfgenamen te identificeren van personen die minder dan 30 jaar geleden zijn overleden en van wie de nalatenschap kennelijk vacant of erfloos is, of wanneer een van de nog in leven zijnde erfgenamen daarom verzoekt**. Alleen persoonsgegevens die het mogelijk maken om eventuele erfgenamen te identificeren, mogen voor dit doel worden verwerkt. Een opzoeking van erfrechtelijk genealogische aard na deze termijn heeft geen zin, aangezien de erfopvolging niet meer kan worden uitgeoefend na 30 jaar na het overlijden. Daarnaast beveelt de Autoriteit ook aan om te verduidelijken in welke omstandigheden notarissen en advocaten een beroep moeten doen op de diensten van erfrechtelijke genealogen (alleen in geval van een vacante of erfloze nalatenschap, of wanneer een van de nog in leven zijnde erfgenamen daarom verzoekt).

b. Autorisatiebevoegdheid

13. Wat betreft de keuze van de auteurs van het wetsvoorstel om het college van burgemeester en schepenen de taak toe te kennen om verzoeken om toegang toe te staan, merkt de Autoriteit op dat het KB van 16 juli 1992 betreffende het verkrijgen van informatie uit de bevolkingsregisters en uit het

⁹ Zoals reeds bepaald in het wetsvoorstel.

vreemdelingenregister, in sommige bepalingen deze autorisatiebevoegdheid toekent aan het college van burgemeester en schepenen (art. 4, 7, 10bis) en in andere bepalingen aan de ambtenaar van de burgerlijke stand (art. 10ter). De nieuwe gemeentewet bepaalt echter dat de burgemeester en de ambtenaar van de burgerlijke stand, elk voor wat hem betreft, de afgifte van uittreksels uit de bevolkingsregisters en van op basis daarvan opgestelde attesten kunnen delegeren aan ambtenaren van het gemeentebestuur (art. 126 nieuwe gemeentewet). Artikel 4 van het KB van 16 juli 1992 bepaalt ook: "Het houden van de registers behoort tot de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen". Maar: "De ambtenaar van de burgerlijke stand is in het bijzonder gelast al wat het houden van de registers betreft nauwgezet in acht te doen nemen."

14. De Autoriteit vraagt zich dan ook af of deze bevoegdheid tot het verlenen van toestemming niet eerder bij de ambtenaar van de burgerlijke stand en/of de burgemeester zou moeten liggen dan bij het college. Aanvullende informatie van de afgevaardigden van de auteurs van het wetsvoorstel vermeldt: "Het lijkt ons logischer dat de toelating verleend wordt door het CBS, in plaats van door de ambtenaar. Het college is verkozen en vertegenwoordigt op die manier misschien beter de samenleving, al is dat misschien meer een rechtsfilosofische overweging. De beslissing bij het CBS leggen, vermijdt echter ook dat een ambtenaar dit eenzijdig zou weigeren, om redenen die misschien meer te maken hebben met de organisatie van hun diensten dan met de wettelijke voorschriften." De Autoriteit merkt op dat, **indien de toegangsvoorwaarden duidelijk bij wet zijn vastgelegd en zodanig zijn opgesteld dat zij gemakkelijk door de ambtenaar van de burgerlijke stand kunnen worden gecontroleerd**, het door de auteurs van het wetsvoorstel gesignaleerde risico van ongerechtvaardigde weigering zal afnemen en **het beheer van deze verzoeken door de ambtenaar van de burgerlijke stand a priori sneller zal verlopen dan door een college**. De Autoriteit beveelt aan om te zorgen voor **samenhang met het algemene wettelijke kader** op het niveau van de houder van de autorisatiebevoegdheid en daarbij rekening te houden met de taken die door de nieuwe gemeentewet zijn toegewezen.

c. Vrijstelling van autorisatie bij het uitblijven van een autorisatie binnen vier weken na de aanvraag

15. Door te bepalen dat "het college [...]de toegang slechts [kan] weigeren als het zelf binnen een termijn van vier weken het benodigde uittreksel aflevert" en dat "als het benodigde uittreksel niet wordt afgeleverd, dan verkrijgt de aanvrager toegang tot het bevolkingsregister volgens de voorwaarden in deze wet", beperken de auteurs van het wetsvoorstel de bevoegdheid om toegang te weigeren tot een periode van vier weken na het verzoek om toegang. Toen hem hierover werd gevraagd, verklaarde de afgevaardigde van de auteurs van het wetsvoorstel: "Artikel 10ter [van het KB 92 voorziet] momenteel nog de mogelijkheid van een weigering, waarna er wel beroep mogelijk is, maar dat is en blijft toch altijd een zware procedure. Een duidelijke wet zou hieraan kunnen en moeten verhelpen. Dit moet worden gezien als een stok achter de deur. Het is niet zo dat elke gemeente zal worden

opgejaagd om binnen de 4 weken te antwoorden, maar momenteel zijn er meerdere gemeenten waar het al te lang duurt (soms met uitschieters tot 5 maanden...). Andere gemeenten lieten al weten dat ze de aanvragen van erfrechtelijke genealogen graag prioritair zouden behandelen (dus voor de aanvragen die ze krijgen van amateurgenealogen), maar dat ze hier momenteel geen wettelijke basis toe hebben. De wet kan ook dat dus verhelpen.”

16. Ten eerste is de zin in artikel 8/1 van het wetsvoorstel waarin staat dat “het college (...) [...] de toegang slechts [kan] weigeren indien het zelf binnen een termijn van vier weken het benodigde uittreksel aflevert” verwarrend, omdat hieruit ten onrechte wordt afgeleid dat het college na het verstrijken van deze termijn geen verzoeken om toegang meer kan weigeren. Een verzoek om toegang dat niet aan de vereiste wettelijke voorwaarden voldoet, moet echter altijd kunnen worden geweigerd, zelfs vier weken na de indiening ervan. Artikel 8/1 van het ontwerp moet op dit punt worden aangepast. Bovendien vraagt de Autoriteit zich af of een dergelijke termijn wel kan ingaan op het moment dat de informatie die nodig is voor de beoordeling van het verzoek aan de gemeente ter beschikking is gesteld, en **plaatst zij vraagtekens bij de korte termijn van vier weken**, aangezien het er in eerste instantie om gaat erfgenamen op te sporen van een erfloze nalatenschap of een vacante nalatenschap (waarvoor een opzoeking in het nationaal register vruchteloos is gebleken) en dat de erfgenamen krachtens artikel 4.36 van het Burgerlijk Wetboek over een termijn van 30 jaar vanaf de dag van het openvallen van de nalatenschap beschikken om de erfkeuze uit te oefenen. Bovendien kan de Autoriteit zich niet uitspreken over de haalbaarheid van een dergelijke termijn, aangezien deze afhankelijk is van de middelen waarover de gemeenten beschikken. Gezien de aanvullende informatie die de afgevaardigde heeft verstrekt, **vraagt de Autoriteit zich af of het niet passender en in overeenstemming met het doel van de auteurs van het wetsvoorstel zou zijn om eenvoudigweg te bepalen dat verzoeken om toegang tot registers met het oog op erfrechtelijke genealogie voorrang hebben op andere verzoeken om toegang voor genealogische doeleinden.**

d. Categorieën van personen die bevoegd zijn om opzoeken van erfrechtelijk genealogische aard in de bevolkingsregisters te verrichten en categorieën van personen die daartoe door een notaris of advocaat kunnen worden gemachtigd

17. Artikel 8/1 van het wetsvoorstel bepaalt dat alleen aan "personen die een mandaat hebben van een notaris of een advocaat met het oog op erfrechtelijke genealogie" toegang tot het bevolkingsregister wordt verleend, zonder de omstandigheden te bepalen waarin dergelijke opzoeken mogen worden verricht. Om deze **omstandigheden beter te kaderen**, beveelt de Autoriteit aan om in het dispositief van het wetsvoorstel te verduidelijken dat het moet gaan om een notaris die is aangesteld voor het opstellen van de aangifte van nalatenschap van een persoon die is overleden zonder dat er erfgenamen bekend zijn (op basis van de documenten die hem ter beschikking zijn gesteld of zijn

onderzoek in het Rijksregister) en waarvan vermoed wordt dat er erfgenamen bestaan, ofwel om een advocaat die door de rechter is aangesteld als curator of voorlopig bewindvoerder van de vacante nalatenschap van een persoon die is overleden zonder dat er erfgenamen bekend zijn op basis van het onderzoek dat is uitgevoerd in het Rijksregister.

18. Om het subsidiaire karakter van het raadplegen van bevolkingsregisters ten opzichte van het raadplegen van het Rijksregister te versterken, bepaalt artikel 8/2 terecht dat in het mandaat van de notaris of de advocaat moet worden vermeld waarom de raadpleging van het Rijksregister niet voldoende was om de erfopvolging van de overledene vast te stellen; zo kan de houder van de bevoegdheid tot machtiging beoordelen of de verzoeken om toegang van de erfrechtelijk genealogen noodzakelijk zijn. Afhankelijk van de analyse van de noodzaak om verder onderzoek te doen (zie bovenstaande derde inleidende opmerking), moet een rechtvaardiging worden toegevoegd met betrekking tot het ontoereikende karakter van het onderzoek in de databank voor de akten van burgerlijke stand.
19. Het wetsvoorstel bevat **geen vereisten met betrekking tot de hoedanigheid van erfrechtelijk genealogen van de gemachtigde personen**. In de toelichting bij het wetsvoorstel wordt uitsluitend verwezen naar het deontologisch charter van een vereniging van erfrechtelijk genealogen van België. Deze gemachtigden moeten echter beschikken over de nodige kennis om het onderzoek naar de erfgenamen van een nalatenschap te kunnen uitvoeren, aangezien, zoals blijkt uit de memorie van toelichting, een beroep wordt gedaan op deze dienstverleners vanwege de specifieke kennis die voor dit soort onderzoek vereist is. Om te voorkomen dat er inadequate en ongepaste opzoekingen in de bevolkingsregisters worden uitgevoerd en aangezien het beroep van genealoog momenteel niet gereguleerd is, **beveelt de Autoriteit aan om artikel 8/1 of 8/2 van het wetsvoorstel zodanig aan te passen dat er minimumeisen worden gesteld aan de hoedanigheid van de personen waarop** door notarissen en advocaten **een beroep wordt gedaan**. In dit verband kan met name worden geëist dat zij alleen een beroep doen op de diensten van erfrechtelijk genealogen van wie zij vooraf hebben gecontroleerd dat zij zijn opgeleid of beschikken over aantoonbare ervaring van een bepaalde duur (te bepalen door de wetgever) op het gebied van erfrecht of erfrechtelijke genealogie.
20. Artikel 8/2 van het voorstel bepaalt **welke gegevens minimaal moeten worden opgenomen in de mandaten** die notarissen en advocaten aan erfrechtelijk genealogen geven¹⁰. Om de

¹⁰ Bepaald is: "Het mandaat bedoeld in artikel 8/1 bevat minstens de volgende gegevens: 1° de naam, voornaam en adres van de volmachtgever; 2° de naam, voornaam en adres van de gevolmachtigde; 3° de bevoegdheid van de volmachtgever; 4° het onderwerp van de volmacht met identificatie van de persoon die wordt opgezocht en de reden van opzoeking; 5° de datum en plaats van ondertekening; 6° de handtekening van de volmachtgever. Uit het mandaat blijkt dat de raadpleging van de gegevens van het Rijksregister niet voldoende was." Uit het mandaat blijkt dat de raadpleging van de gegevens van het Rijksregister niet voldoende was."

gemeentelijke autoriteiten in staat te stellen gemakkelijk de rechtmatigheid van het verzoek om toegang tot de bevolkingsregisters te controleren, beveelt de Autoriteit aan om de hoedanigheid van de volmachtgever te vermelden en te preciseren dat voor "bevoegdheid van de volmachtgever" de aanstelling wordt vermeld op grond waarvan de volmachtgever de diensten van een erfrechtelijk genealoog inroept, en de aanstellingen te vermelden waarvoor advocaten en notarissen de diensten van een erfrechtelijk genealoog kunnen inroepen (aanstelling tot curator van een vacante nalatenschap bij beslissing van de familierechtbank van die en die datum, aanstelling tot notaris belast met het opstellen van de aangifte van nalatenschap door die en die persoon, ...).

21. Punt 4° van artikel 8/2 in ontwerp bepaalt dat in het bevel het onderwerp ervan moet worden vermeld, met "identificatie van de persoon die wordt opgezocht en de reden voor de opzoeking". Aangezien het zoeken naar een erfgenaam per definitie inhoudt dat er gezocht wordt naar een nog in leven zijnde erfgenaam waarvan het bestaan nog onbekend is, vraagt de Autoriteit zich af of het haalbaar is om te eisen dat de identiteit wordt vermeld van de persoon die wordt opgezocht. Het lijkt relevanter om te vermelden wie de overledene is waarvoor een opzoeking naar erfgenamen wordt gestart en op welke datum de persoon is overleden. Zo kan worden gecontroleerd of de erfrechtelijk genealogische opzoeking inderdaad betrekking heeft op de nalatenschap van een persoon die minder dan 30 jaar geleden is overleden.

e. Mededeling van een kopie van het mandaat

22. De Autoriteit beveelt ook aan dat artikel 8/2 in ontwerp voorschrijft dat het mandaat bij elk verzoek om toegang tot de bevolkingsregisters moet worden gevoegd en dat expliciet wordt bepaald dat deze verzoeken en hun bijlagen gedurende 10 jaar moeten worden bewaard (naar het voorbeeld van de bewaartermijn die doorgaans voor logbestanden¹¹ geldt). Deze gegevens zullen met name worden gebruikt om het informatiesysteem te voeden waarmee kan worden voldaan aan de verplichting om de vereiste informatie te verstrekken op grond van het recht op elektronische toegang waarover burgers beschikken krachtens artikel 6, § 3, tweede lid, van de bovengenoemde wet van 19 juli 1991¹². Bij toegang tot de bevolkingsregisters in opdracht van een advocaat of notaris moet de identiteit van de advocaat of notaris worden meegedeeld aan de personen die hun recht van inzage op grond van deze bepaling uitoefenen.

¹¹ Het logboek van de toegangen tot een bevolkingsregister moet gedurende 10 jaar vermelden wie (in geval van een mandaat zowel de volmachtgever als de gevolmachtigde) toegang heeft gehad tot welke persoonsgegevens over welke nog in leven zijnde persoon, wanneer en voor welk concreet doel.

¹² Dit artikel bepaalt met name dat elke burger via zijn elektronische identiteitskaart of bij zijn gemeente recht heeft op "kennisname van alle overheden, instellingen en personen die, gedurende de laatste zes maanden, zijn gegevens bij het bevolkingsregister of het Rijksregister van de natuurlijke personen hebben geraadpleegd of bijgewerkt, met uitzondering van de bestuurlijke en gerechtelijke overheden die belast zijn met de opsporing en bestraffing van misdrijven (alsmede van de Veiligheid van de Staat en de Algemene Dienst inlichting en veiligheid van de Krijgsmacht.)"

23. Om de registratie van toegangen tot bevolkingsregisters te vergemakkelijken, is het bovendien aangewezen om te bepalen dat toegangsverzoeken elektronisch moeten worden ingediend (na authenticatie, volgens de huidige stand van de techniek, van de aanvrager en na geautomatiseerde en gestructureerde verzameling van alle wettelijk vereiste informatie).

f. Categorieën van gegevens die kunnen worden geraadpleegd

- 19 Wat betreft de categorieën van gegevens uit de bevolkingsregisters die op grond van de bepalingen van het wetsvoorstel kunnen worden geraadpleegd, gaat het volgens artikel 8/1 om "persoonsgegevens jonger dan 120 jaar" en bepaalt artikel 8/3 dat de categorieën van gegevens bestaande uit "de identificatiegegevens en contactgegevens, het rijksregisternummer en de gegevens over de gezinssamenstelling" zullen worden verwerkt voor het opzoeken van gegevens over mogelijke erfgenamen. Zoals blijkt uit de verstrekte aanvullende informatie, kunnen alleen deze soorten gegevens worden geraadpleegd voor doeleinden van erfrechtelijk genealogische aard. Voor de duidelijkheid en voorspelbaarheid is het raadzaam dit in artikel 8/1 te vermelden.
- 20 In toepassing van het beginsel van minimale gegevensverwerking is de Autoriteit van mening dat de volgende wijzigingen moeten worden aangebracht in de lijst van verwerkte gegevens die is opgenomen in artikel 8/3, § 3:
- In plaats van te verwijzen naar "identificatiegegevens en contactgegevens", moeten enkel de noodzakelijke en relevante gegevens worden gekozen uit de gegevens bedoeld in artikel 1 van het KB van 16 juli 1992 tot vaststelling van de informatie die opgenomen wordt in de bevolkingsregisters en in het vreemdelingenregister. Zoals blijkt uit de ontvangen aanvullende informatie, moet worden nagegaan of het om de juiste persoon gaat en of het mogelijk is hem per post te schrijven. Daarom is de Autoriteit van mening dat in plaats van het begrip van "identificatiegegevens en contactgegevens" moet worden verwezen naar de gegevens bedoeld in artikel 1, 1°, 3° en 4° van het KB van 16 juli 1992¹³, met uitzondering van de geboorteplaats (namelijk de namen, voornamen, geboortedatum en hoofdverblijfplaats).
 - Wat betreft de gegevens over de gezinssamenstelling preciseerde de afgevaardigde van de auteurs van het wetsvoorstel dat "deze vooral van belang zijn voor personen die overleden zijn, om zo te kunnen zien of ze al dan niet kinderen gehad hebben". Bijgevolg is het gegeven "vermelding van de afstammelingen in rechtstreekse, dalende lijn in de eerste graad" (art. 1, eerste lid, 9°, van het bovengenoemde KB van 16 juli 1992) relevanter en geschikter voor het nagestreefde doel dan de gezinssamenstelling, temeer daar volgens de aanvullende informatie van de afgevaardigde de bevolkingsregisters altijd de band van afstamming hebben vermeld. Het verdient daarom aanbeveling om het gegeven "gezinssamenstelling" te vervangen door dit gegeven.

¹³ KB van 16 juli 1992 tot vaststelling van de informatie die opgenomen wordt in de bevolkingsregisters en in het vreemdelingregister.

21. Wat betreft het identificatienummer van het Rijksregister, beveelt de Autoriteit aan, zoals blijkt uit haar vaste rechtspraak¹⁴, dat het wetsvoorstel het concrete gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister in dit kader preciseert, met inachtneming van de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid.

g. Kwalificatie van de verwerkingsverantwoordelijke en begrip "actor die betrokken is bij de verwerking"

22. De Autoriteit herinnert eraan dat de aanwijzing van de verwerkingsverantwoordelijke adequaat moet zijn in het licht van de feitelijke omstandigheden¹⁵ en dat bij elke kwalificatie van de verwerkingsverantwoordelijke moet worden aangegeven op welke gegevensverwerking(en) deze kwalificatie betrekking heeft. Het is dus zaak te bepalen wie het doel nastreeft waarvoor de verwerking van persoonsgegevens plaatsvindt en wie de controle heeft over de middelen die worden gebruikt om dat doel te bereiken. In dit geval vraagt **de Autoriteit zich af of de kwalificatie in artikel 8/3, § 2, van het wetsvoorstel verenigbaar is met het begrip 'verwerkingsverantwoordelijke'**.
23. Uit de richtsnoeren van de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming blijkt dat "de rol van een verwerkingsverantwoordelijke niet voortvloeit uit de aard van een entiteit die gegevens verwerkt, maar uit haar concrete activiteiten in een specifieke context. (...) In de praktijk kunnen bepaalde verwerkingsactiviteiten op natuurlijke wijze inherent zijn aan de rol of de activiteiten van een entiteit die uiteindelijk uit het oogpunt van gegevensbescherming verantwoordelijkheden met zich meebrengen. (...) In dit geval zullen bestaande traditionele rollen en professionele deskundigheid die normaliter een bepaalde verantwoordelijkheid inhouden, helpen bij het identificeren van de verwerkingsverantwoordelijke"¹⁶.
24. Door advocaten en notarissen die erfrechtelijk genealogen aanstellen te kwalificeren als verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van de opzoekingen in de bevolkingsregisters voor doeleinden van erfrechtelijke genealogie, gaan de auteurs van het wetsvoorstel ervan uit dat zij

¹⁴ Waarin erop wordt gewezen dat unieke identificatienummers bijzondere bescherming genieten. Artikel 87 van de AVG bepaalt dat de lidstaten die gebruik maken van een nationaal identificatienummer, erover moeten waken dat dit alleen wordt gebruikt met passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkene. Dergelijke waarborgen houden in (1) dat het gebruik van een algemeen identificatienummer beperkt blijft tot gevallen waarin dit strikt noodzakelijk is, aangezien het gebruik ervan risico's met zich meebrengt op het vlak van koppeling van bestanden, (2) dat de doeleinden van dit gebruik duidelijk en uitdrukkelijk worden vermeld, zodat een beeld kan worden gevormd van de soorten verwerkingen die worden bedoeld, (3) dat de bewaartermijn van dit nummer en de eventuele doorgifte ervan aan derden eveneens worden geregeld, (4) dat technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om het veilige gebruik ervan adequaat te regelen en (5) dat niet-naleving van de bepalingen inzake het gebruik ervan wordt bestraft met doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties.

¹⁵ Het Europees Comité voor gegevensbescherming dringt erop aan dat het begrip verwerkingsverantwoordelijke vanuit een feitelijk perspectief wordt benaderd. Zie: Richtsnoeren 07/2020 over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG, p. 11 e.v. (https://www.edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-072020-concepts-controller-and-processor-gdpr_nl).

¹⁶ Ibidem.

degenen zijn die de parameters van deze opzoekingen zullen beheersen. Zoals echter uit de memorie van toelichting blijkt, wordt **een beroep** gedaan **op deze erfrechtelijk genealogen vanwege hun specifieke kennis**. Het is niet onmogelijk dat sommige mandaten uitsluitend betrekking hebben op het opsporen van mogelijke erfgenamen van een bepaalde persoon zonder verdere precisering; in dat geval wordt **de keuze van de opsporingswijze** (en bijgevolg ook van de personen over wie de gegevens zullen worden geraadpleegd) **bepaald door de gevolmachtigde en niet door de volmachtgever**. Als het voorwerp van een dergelijk mandaat specifiek is wat betreft de wijze waarop de opzoekingen moeten worden uitgevoerd, zodat de controle over de wijze van onderzoek als gedeeld kan worden beschouwd, kan worden gesteld dat er sprake is van een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de verwerking. Hoewel het doel van bepaalde opdrachten voor het opsporen van erfgenamen zodanig kan worden bepaald dat de erfrechtelijk genealoog geen speelruimte heeft bij de manier waarop hij zijn onderzoek uitvoert, kan niet worden uitgesloten dat een notaris of advocaat een erfrechtelijk genealoog de opdracht geeft om onderzoek te doen naar erfgenamen omdat hij wil gebruikmaken van diens expertise op dit gebied, wat noodzakelijkerwijs een invloed zal hebben op de wijze waarop het onderzoek wordt uitgevoerd en op de gegevens die worden verwerkt.

25. Bijgevolg is de Autoriteit van mening dat het **voor de desbetreffende verwerkingen niet gepast is om de kwalificatie van de verwerkingsverantwoordelijke in de wet vast te leggen, aangezien deze afhankelijk is van de feitelijke situatie, die kan variëren naargelang het doel van de opdracht die aan de erfgenamenzoeker wordt toevertrouwd**. Aangezien de betrokkenen moeten worden geïnformeerd over de identiteit van zowel de volmachtgever als de gevolmachtigde wanneer zij hun recht van inzage uitoefenen of wanneer zij kunnen nagaan wie hun gegevens in de afgelopen zes maanden heeft geraadpleegd, zullen zij hun rechten zowel ten aanzien van de volmachtgever als ten aanzien van de gevolmachtigde kunnen uitoefenen. Het voorgestelde artikel 8/3, § 2, moet dus worden geschrapt.
26. Om dezelfde redenen beveelt de Autoriteit aan artikel 8/3, § 4, te schrappen, waarin wordt bepaald dat "de volmachtgever een actor is die betrokken is bij de verwerking van persoonsgegevens", temeer daar niet wordt gepreciseerd wat deze betrokkenheid bij de verwerking inhoudt en welke concrete gevolgen ze heeft.

h. Bewaartermijn

27. Artikel 8/3, § 5, bepaalt: "Voor de verwerking van de persoonsgegevens geldt een bewaartermijn van een jaar na de vereffening en verdeling van de nalatenschap in het kader waarvan de volmacht werd gegeven." Daarbij hebben de auteurs van het wetsvoorstel **nagelaten om de bewaartermijn vast te stellen voor de verzamelde gegevens op basis waarvan is vastgesteld dat er geen erfgenamen meer in leven zijn, of voor de gegevens die zijn**

verzameld in het kader van het onderzoek naar erfgenamen, dat **geen succes** heeft gehad. Er moet in dit geval ook een maximale bewaartermijn worden vastgesteld, met inachtneming van de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid.

i. Privacyverklaring en beroepsgeheim

29. Artikel 8/3, § 6, bepaalt: "De verwerkingsverantwoordelijke verduidelijkt in een privacyverklaring welke verwerkingen er gebeuren. Hij neemt met het oog op transparantie en de garantie van de rechten van betrokkenen in zijn communicatie met de betrokkenen een verwijzing op naar de vindplaats van de voormelde privacyverklaring."
30. De Autoriteit beveelt aan deze bepaling te schrappen, aangezien het niet de bedoeling is van een privacyverklaring om aan te geven welke verwerkingen worden uitgevoerd¹⁷ en het aan de wet zelf is om de verwerkingen te beperken die kunnen worden uitgevoerd met de gegevens uit de bevolkingsregisters in het kader van erfrechtelijke genealogie. In plaats daarvan wordt **aanbevolen om te bepalen dat de door de genealoog verzamelde gegevens, naast hun bewaring gedurende de vastgestelde termijn, alleen mogen worden meegedeeld aan de notaris die belast is met de nalatenschap of aan de advocaat die als curator van de nalatenschap is aangesteld, en om een verbod toe te voegen op het gebruik van de uit de bevolkingsregisters verzamelde gegevens voor elke verdere verwerking.**
31. Wat betreft artikel 8/4, dat bepaalt dat "op de handelingen gesteld tijdens de uitoefening van het mandaat [...] artikel 458 van het Strafwetboek van toepassing [is]", beveelt de Autoriteit eveneens aan dit artikel te schrappen, aangezien het overlapt met artikel 6quater van bovengenoemde wet van 19 juli 1991.¹⁸

j. Aanvullende waarborgen

32. Ten slotte beveelt de Autoriteit aan om gegevens uit bevolkingsregisters alleen in de vorm van kopieën of uittreksels te verstrekken, zodat de mededeling van gegevens uit bevolkingsregisters goed kan worden beheerd.
33. Als echter voor bepaalde soorten onderzoek een zekere mate van autonomie aan de genealoog moet worden gelaten om zelf onderzoek te doen in de bevolkingsregisters, wordt aanbevolen dat het wetsvoorstel deze situatie aanpakt door te voorzien in het subsidiaire karakter van dit soort raadplegingen en in waarborgen om te voorkomen dat onnodige en irrelevante gegevens worden

¹⁷ Deze functie wordt vervuld door het bijhouden van een register van de verwerkingsactiviteiten, dat wordt geregeld in artikel 30 van de AVG.

¹⁸ Dat met name bepaalt: "Alle personen die bij het uitoefenen van hun functies in de inzameling, de verwerking of de mededeling van de informatiegegevens tussenkomen, zijn gehouden tot het beroepsgeheim."

geraadpleegd en/of gekopieerd (onderzoek onder toezicht van een afgevaardigde van de ambtenaar van de burgerlijke stand en onderwerping van elke reproductie van uittreksels uit de bevolkingsregisters aan de voorafgaande specifieke toestemming van de ambtenaar van de burgerlijke stand of de door hem gemachtigde persoon, zodat vooraf kan worden gecontroleerd of de reproductie uitsluitend betrekking heeft op de gegevens die nodig zijn voor de vaststelling van de gezochte erfopvolging, of de verplichting voor gemeenten om maatregelen te nemen om te voorkomen dat de aldus geraadpleegde gegevens uit de bevolkingsregisters kunnen worden gereproduceerd, behalve in handgeschreven vorm...).

OM DEZE REDENEN,

De Autoriteit

Is van mening dat, naast het opvolgen van de algemene opmerkingen in de punten 4 tot en met 10, de volgende aanpassingen in het wetsvoorstel moeten worden aangebracht:

1. Verduidelijking in het dispositief van het wetsvoorstel van het doel van "errechtelijke genealogie" overeenkomstig punt 12 en vaststelling van de omstandigheden waarin een beroep kan worden gedaan op de diensten van erfrechtelijk genealogen (punten 11, 12 en 17);
2. Herziening van de beslissing van de instantie die belast is met de beoordeling van verzoeken om toegang tot bevolkingsregisters, gezien de elementen die in de punten 13 en 14 worden genoemd;
3. Herziening van de termijn van vier weken bedoeld in artikel 8/1 en, in voorkomend geval, vervanging door het instellen van een prioriteitenvolgorde (punten 15 en 16);
4. Afhankelijk van het resultaat van de analyse van de noodzaak tot verder onderzoek, toevoeging van de verplichting om het verzoek om toegang te rechtvaardigen ten aanzien van het vruchteloze karakter van een voorafgaande opzoeking in de databank voor de akten van burgerlijke stand (punt 18);
5. Oplegging van eisen inzake de hoedanigheid van de personen die worden ingeschakeld voor het raadplegen van bevolkingsregisters met het oog op erfrechtelijke genealogie (punt 19);
6. Aanpassing van de vermeldingen die de mandaten moeten bevatten overeenkomstig de punten 20 en 21;
7. Opname van een verplichting om toegangsverzoeken en bijgevoegde mandaten te bewaren (punt 22);
8. Verplichting om verzoeken om toegang elektronisch in te dienen (punt 23);
9. Aanpassing van de vaststelling van de gegevens uit de bevolkingsregisters die overeenkomstig punt 20 kunnen worden geraadpleegd, en verduidelijking van het concrete gebruik dat van het rijksregisternummer zal worden gemaakt (punten 19 tot en met 21);
10. Schrapping van de kwalificatie van de verwerkingsverantwoordelijke en van artikel 8/3, § 4 (punten 22 tot en met 26);

11. Bepaling van de bewaartermijn van de verzamelde gegevens voor alle in punt 27 bedoelde gevallen;
12. Schraping van artikel 8/3, § 6, en artikel 8/4 (punten 29 tot en met 31);
13. Toevoeging van de aanvullende waarborgen bedoeld in de punten 32 en 33.

Beveelt aan om de bovengenoemde wet van 19 juli 1991 in overeenstemming te brengen met het legaliteitsbeginsel wat betreft de registratie van gegevens over burgers in de bevolkingsregisters en het gebruik van die registers (punten 5 tot en met 7).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, directeur